

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

30. oktober 2018

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1618 af 12. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 for så vidt angår depositarers opbevaringsopgaver ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1619 af 12. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/438 for så vidt angår depositarers opbevaringsopgaver ⁽¹⁾ 6
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1620 af 13. juli 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/61 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter ⁽¹⁾ 10
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1621 af 26. oktober 2018 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 for så vidt angår datoen for indlagring af skummetmælkspulver, der sælges ved licitation 25

AFGØRELSER

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1622 af 29. oktober 2018 om ikke at godkende visse aktivstoffer i biocidholdige produkter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 ⁽¹⁾ 26
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1623 af 29. oktober 2018 om myg, der er inficeret med Wolbachia på ikke-naturlig vis, og som anvendes til vektorbekæmpelsesformål, jf. artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 ⁽¹⁾ 30

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/1618

af 12. juli 2018

om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 for så vidt angår depositarers opbevaringsopgaver

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde ⁽¹⁾, særlig artikel 21, stk. 17, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af forskellige nationale værdipapir- og insolvenslove, som ikke er harmoniseret på EU-plan, er der for finansielle instrumenter, der opbevares i depot af tredjemand for kunder hos alternative investeringsfonde (»AIF'er«), en forskel i niveauet af beskyttelse mod insolvensrisici. Med henblik på at sikre en stærk beskyttelse af kundernes aktiver som fastsat i direktiv 2011/61/EU og samtidig give plads til mere robuste nationale lovgivningskrav i forbindelse med disse ikkeharmoniserede områder, er det nødvendigt at præcisere de forpligtelser vedrørende opbevaring af aktiver, som er fastsat i direktiv 2011/61/EU.
- (2) De kompetente myndigheder og branchen anvender i øjeblikket de krav om adskillelse af aktiver, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 ⁽²⁾, forskelligt. Depositarer, som udgør første trin i en opbevaringskæde, er forpligtet til at tilvejebringe en individuel konto til opbevaring af finansielle instrumenter for hver AIF-kunde, men det er imidlertid nødvendigt at præcisere, at hvis opbevaringsfunktionen delegeres til en tredjemand, bør sidstnævnte kunne opbevare aktiver tilhørende én af depositarens kunder, herunder aktiver for AIF'er og institutter for kollektiv investering i værdipapirer (»UCITS'er«), på en samlekonto. Denne samlekonto bør altid udelukke depositarens egne aktiver og tredjemandens egne aktiver samt aktiver, der tilhører tredjemandens andre kunder. Tilsvarende bør underdepotforvalteren i de tilfælde, hvor opbevaringsfunktionen er yderligere videredelegeret, kunne opbevare aktiver tilhørende den delegerende depotforvalters kunder på en samlekonto. Denne samlekonto bør altid udelukke underdepotforvalterens egne aktiver og den delegerende depotforvalters egne aktiver samt aktiver, der tilhører underdepotforvalterens andre kunder. Dette er nødvendigt for at opnå en sund balance mellem markedseffektivitet og investorbekyttelse.
- (3) For at minimere risikoen for tab af aktiver, der af tredjemænd, til hvem opbevaringsfunktionen er delegeret, opbevares på samlekonti for finansielle instrumenter, bør afstemninger mellem kontiene for finansielle værdipapirer og registre hos en AIF-kundes depositar og tredjemandens konti og registre eller mellem tredjemændenes konti og registre, hvis opbevaringen er blevet yderligere videredelegeret til niveauer længere nede

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn (EUT L 83 af 22.3.2013, s. 1).

i opbevaringskæden, foretages med en hyppighed, der sikrer en rettidig fremsendelse af relevante oplysninger til depositaren. Endvidere bør hyppigheden af disse afstemninger afhænge af bevægelser på den pågældende samlekonto, herunder transaktioner vedrørende aktiver, der tilhører depositarens andre kunder, og som opbevares på samme samlekonto som AIFens aktiver.

- (4) Depositaren bør kunne fortsætte med at udføre sine opgaver effektivt, hvis opbevaringen af aktiver, der tilhører depositarens AIF-kunder, er delegeret til en tredjemand. Det er derfor nødvendigt at stille krav om, at depositaren på sin konto for finansielle instrumenter, som denne har oprettet i sin AIF-kundes navn eller i navn af den FAIF, der handler på AIFens vegne, fører et register, der viser, at de aktiver, der af tredjemand opbevares i depot, tilhører den pågældende AIF.
- (5) For at styrke depositarernes stilling i forhold til tredjemænd, til hvem opbevaringen af aktiver er delegeret, bør dette forhold være dokumenteret ved en skriftlig delegeringsaftale. Denne aftale bør gøre det muligt for depositaren at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de aktiver, der opbevares i depot, er tilstrækkelig beskyttet, og at tredjemanden til stadighed overholder delegeringsaftalen og alle krav i direktiv 2011/61/EU og delegeret forordning (EU) nr. 231/2013. Desuden bør depositaren og tredjemanden formelt aftale, om tredjemanden må videredelegere opbevaringsfunktionerne yderligere. I så fald bør aftalen mellem den delegerende tredjemand og den tredjemand, til hvem opbevaringsfunktioner er yderligere videredelegeret, være underlagt de samme rettigheder og forpligtelser som dem, der er fastlagt mellem depositaren og den delegerende tredjemand.
- (6) For at gøre det muligt for depositaren at varetage sine funktioner er det nødvendigt at styrke depositarernes tilsyn med tredjemænd, uanset om de er hjemmehørende inden eller uden for EU. Det bør kræves, at depositarer kontrollerer, om AIFers finansielle instrumenter er korrekt registreret i en tredjemands regnskaber, og at de førte registre er tilstrækkelig nøjagtige, således at arten og placeringen af aktiverne, der opbevares i depot, og hvem der har ejendomsret til dem, kan fastslås. For at fremme en effektiv udførelse af depositarernes opgaver bør tredjemænd forsyne dem med en oversigt, når der sker en ændring, som berører de aktiver, der opbevares i depot for depositarernes AIF-kunder.
- (7) Som en del af depositarers forpligtelser til at udvise fornøden omhu og due diligence i tilfælde af delegering af opbevaringsfunktioner bør depositaren, før denne delegerer denne funktion til en tredjemand, som er hjemmehørende uden for Unionen, modtage en uafhængig juridisk udtalelse med en vurdering af insolvenslovgivningen i det tredjelands, hvor den pågældende tredjemand er hjemmehørende, som omfatter en vurdering af det beskyttelsesniveau, som adskilte konti for finansielle instrumenter sikrer i den pågældende jurisdiktion. Udtalelsen, der afgives for de enkelte jurisdiktioner af relevante brancheforeninger eller advokatfirmaer til fordel for flere depositarer, bør kunne accepteres. Desuden bør depositaren sikre, at en tredjemand, som er hjemmehørende uden for Unionen, underretter denne om enhver ændring i omstændighederne eller i det pågældende tredjelands insolvenslovgivning, der kan påvirke status for aktiver tilhørende depositarens AIF-kunder.
- (8) For at give depositarer tid til at tilpasse sig de nye krav, der er indeholdt i denne forordning, bør den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse, udskydes til 18 måneder efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning, er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ⁽¹⁾.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra ekspertgruppen under Det Europæiske Værdipapirudvalg.
- (11) Delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I delegeret forordning (EU) nr. 231/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 89 foretages følgende ændringer:
 - a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:
 - i) Litra c) affattes således:
 - »c) afstemninger foretages så hyppigt, som det er nødvendigt, mellem depositarens interne konti og registre og konti og registre hos en tredjemand, til hvem opbevaringsfunktioner er delegeret i overensstemmelse med artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU«.

⁽¹⁾ Udtalelse fra ESMA af 20.7.2017, 34 45 277.

ii) Som andet afsnit indsættes:

»For så vidt angår første afsnit, litra c), fastsættes hyppigheden af afstemningerne på grundlag af følgende:

- a) AIFens normale handelsaktivitet
- b) enhver handel, der finder sted uden for den normale handelsaktivitet
- c) enhver handel på vegne af en anden kunde, hvis aktiver opbevares af tredjemanden på den samme konto for finansielle instrumenter som AIFens aktiver.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Hvis depositaren har delegeret sine opbevaringsfunktioner til en tredjemand i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, skal denne fortsat være underlagt kravene i stk. 1, litra a)-e), i denne artikel. Depositaren skal også sikre, at tredjemanden opfylder kravene i stk. 1, litra b)-g), og forpligtelsen til adskillelse fastsat i artikel 99.«

2) I artikel 98 indsættes følgende som stk. 2a:

»2a. En aftale, hvorved depositaren udpeger en tredjemand til at opbevare aktiver tilhørende denne depositars AIF-kunder i depot, skal mindst indeholde følgende bestemmelser:

- a) en garanti for depositarens ret til oplysninger, inspektion og adgang til tredjemandens relevante registre og konti hos den tredjemand, som opbevarer aktiver i depot, for at gøre det muligt for depositaren at opfylde sine tilsyns- og due diligence-forpligtelser og navnlig sætte depositaren i stand til at:
 - i) identificere alle enheder i opbevaringskæden
 - ii) kontrollere, at mængden af identificerede finansielle instrumenter, der er registreret på kontiene for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskaber i AIFens navn eller i navn af den FAIF, der handler på AIFens vegne, svarer til den mængde identificerede finansielle instrumenter, der opbevares i depot af tredjemand for denne AIF som registreret på den konto for finansielle instrumenter, som er oprettet i tredjemandens regnskaber
 - iii) kontrollere, at mængden af identificerede finansielle instrumenter, der er registreret og opbevares på en konto for finansielle instrumenter, der er oprettet i udstederens værdipapircentral eller hos dennes agent i tredjemandens navn på vegne af depositarens kunder, svarer til den mængde identificerede finansielle instrumenter, der er registreret på de konti for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskaber i navn af hver af dennes AIF-kunder eller i navn af den FAIF, der handler på AIFens vegne
- b) oplysninger om tilsvarende rettigheder og forpligtelser aftalt mellem tredjemand og en anden tredjemand i tilfælde af yderligere videredelegering af opbevaringsfunktioner.«

3) I artikel 99 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis opbevaringsfunktionerne helt eller delvis er delegeret til en tredjemand, skal depositaren sikre, at tredjemanden, til hvem opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, handler i overensstemmelse med forpligtelsen til adskillelse fastsat i artikel 21, stk. 11, litra d), nr. iii), i nævnte direktiv ved at sikre og kontrollere, at tredjemanden:

- a) korrekt registrerer alle identificerede finansielle instrumenter på kontoen for finansielle instrumenter, som er oprettet i tredjemandens regnskaber, med henblik på at opbevare finansielle instrumenter for depositarens kunder, hvilket udelukker depositarens og tredjemandens egne finansielle instrumenter og instrumenter, der tilhører tredjemandens andre kunder, for at gøre det muligt for depositaren at sammenholde mængden af identificerede finansielle instrumenter registreret på de konti, der er oprettet i depositarens regnskaber i navn af hver af dennes AIF-kunder eller i navn af den FAIF, der handler på AIFens vegne
- b) fører alle registre og regnskaber for finansielle instrumenter, der er nødvendige for at sætte depositaren i stand til når som helst og uden forsinkelse at skelne mellem depositarens kunders aktiver og tredjemandens egne aktiver, aktiver tilhørende tredjemandens andre kunder, og aktiver, som depositaren besidder for egen regning

- c) fører registre og regnskaber for finansielle instrumenter på en måde, som sikrer deres nøjagtighed og navnlig deres overensstemmelse med de aktiver, der opbevares for depositarens AIF-kunder, og på grundlag af hvilke depositaren til enhver tid nøjagtigt kan fastslå arten og placeringen af disse aktiver, og hvem der har ejendomsret til dem
- d) regelmæssigt, og under alle omstændigheder hver gang der sker en ændring i omstændighederne, forsyner depositaren med en oversigt over de aktiver, der tilhører depositarens AIF-kunder
- e) så ofte, som det er nødvendigt, foretager afstemning mellem depositarens konti for finansielle instrumenter og interne registre og konti for finansielle instrumenter og interne registre hos den tredjemand, til hvem depositaren har delegeret opbevaringsfunktioner i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU.

Hypigheden af afstemningen fastsættes i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1

- f) indfører passende organisatoriske ordninger for mest muligt at begrænse risikoen for tab eller forringelse af de finansielle instrumenter eller af rettigheder, der er knyttet til disse finansielle instrumenter, som følge af misbrug af de finansielle instrumenter, svig, dårlig administration, utilstrækkelig registrering eller forsømmelighed
 - g) hvis tredjemanden er en enhed omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2006/73/EF, som er underlagt effektiv tilsynsmæssig regulering og tilsyn, som svarer til EU-retten og håndhæves effektivt, skal depositaren træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at AIF'ens kontanter opbevares på en konto eller konti i henhold til artikel 21, stk. 7, i direktiv 2011/61/EU.«
- b) Følgende indsættes som stk. 2a:

»2a. Hvis depositaren delegerer sine opbevaringsfunktioner til en tredjemand, der er hjemmehørende i et tredjeland, i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, sikrer depositaren ud over kravene i stk. 1 i nærværende artikel følgende:

- a) Depositaren modtager juridisk rådgivning fra en uafhængig fysisk eller juridisk person, der bekræfter, at følgende anerkendes i den gældende insolvenslovgivning:
 - i) at aktiver tilhørende depositarens kunder holdes adskilt fra tredjemandens egne aktiver, fra tredjemandens øvrige kunders aktiver og fra aktiver, som tredjemanden opbevarer for depositarens egen regning
 - ii) at aktiver tilhørende depositarens AIF-kunder ikke indgår i tredjemandens bo i tilfælde af insolvens
 - iii) at aktiver tilhørende depositarens AIF-kunder ikke kan udloddes til eller realiseres til fordel for den tredjemands kreditorer, til hvem opbevaringsfunktioner er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU.

b) Tredjemanden træffer følgende foranstaltninger:

- i) sikrer, at de betingelser, der er fastsat i litra a), er opfyldt ved indgåelsen af aftalen om delegering med depositaren samt løbende i hele delegeringens varighed
- ii) underretter straks depositaren, hvis en eller flere af de i nr. i) omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt
- iii) underretter depositaren om ændringer i den gældende insolvenslovgivning og dens praktiske anvendelse.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Stk. 1, 2 og 2a finder tilsvarende anvendelse, når tredjemanden, til hvem opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 21, stk. 11, i direktiv 2011/61/EU, har besluttet at delegerer alle eller dele af dennes opbevaringsfunktioner til en anden tredjemand i henhold til artikel 21, stk. 11, tredje afsnit, i direktiv 2011/61/EU.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/1619**af 12. juli 2018****om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/438 for så vidt angår depositarers opbevaringsopgaver****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ⁽¹⁾, særlig artikel 26b, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af forskellige nationale værdipapir- og insolvenslove, som ikke er harmoniseret på EU-plan, er der for finansielle instrumenter, der opbevares i depot for kunder hos visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS), en forskel i niveauet af beskyttelse mod insolvensrisici. Med henblik på at sikre en stærk beskyttelse af kundernes aktiver som fastsat i direktiv 2009/65/EF og samtidig give plads til mere robuste nationale lovgivningskrav i forbindelse med disse ikkeharmoniserede områder, er det nødvendigt at præcisere de forpligtelser vedrørende opbevaring af aktiver, som er fastsat i direktiv 2009/65/EF.
- (2) De kompetente myndigheder og branchen anvender i øjeblikket de krav om adskillelse af aktiver, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/438 ⁽²⁾, forskelligt. Depositarer, som udgør første trin i en opbevaringskæde, er forpligtet til at tilvejebringe en individuel konto til opbevaring af finansielle instrumenter for hver UCITS-kunde, men det er imidlertid nødvendigt at præcisere, at hvis opbevaringsfunktionen delegeres til en tredjepart, bør sidstnævnte kunne opbevare aktiver tilhørende én af depositarens kunder, herunder aktiver for UCITS'er og alternative investeringsfonde (»AIF'er«), på en samlekonto. Denne samlekonto bør altid udelukke depositarens egne aktiver og tredjepartens egne aktiver samt aktiver, der tilhører tredjepartens andre kunder. Tilsvarende bør underdepotforvalteren i de tilfælde, hvor opbevaringsfunktionen er yderligere videredelegeret, kunne opbevare aktiver tilhørende den delegerende depotforvalters kunder på en samlekonto. Denne samlekonto bør altid udelukke underdepotforvalterens egne aktiver og den delegerende depotforvalters egne aktiver samt aktiver, der tilhører underdepotforvalterens andre kunder. Dette er nødvendigt for at opnå en sund balance mellem markedseffektivitet og investorbekyttelse.
- (3) For at minimere risikoen for tab af aktiver, der af tredjeparter, til hvem opbevaringsfunktionen er delegeret, opbevares på samlekonti for finansielle instrumenter, bør afstemninger mellem kontiene for finansielle værdipapirer og registre hos en UCITS-kundes depositar og tredjepartens konti og registre eller mellem tredjeparternes konti og registre, hvis opbevaringen er blevet yderligere videredelegeret til niveauer længere nede i opbevaringskæden, foretages med en hyppighed, der sikrer en rettidig fremsendelse af relevante oplysninger til depositaren. Endvidere bør hyppigheden af disse afstemninger afhænge af bevægelser på den pågældende samlekonto, herunder transaktioner vedrørende aktiver, der tilhører depositarens andre kunder, og som opbevares på samme samlekonto som UCITS'ens aktiver.
- (4) Depositaren bør kunne fortsætte med at udføre sine opgaver effektivt, hvis opbevaringen af aktiver, der tilhører depositarens UCITS-kunder, er delegeret til en tredjepart. Det er derfor nødvendigt at stille krav om, at depositaren på sin konto for finansielle instrumenter, som den har oprettet i en UCITS' navn eller i navn af det administrationsselskab, der handler på UCITS'ens vegne, fører et register, der viser, at de aktiver, der af en tredjepart opbevares i depot, tilhører den pågældende UCITS.
- (5) For at styrke depositarernes stilling i forhold til tredjeparter, til hvem opbevaringen af aktiver er delegeret, bør dette forhold være dokumenteret ved en skriftlig delegeringsaftale. Denne aftale bør gøre det muligt for depositaren at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de aktiver, der opbevares i depot, er

⁽¹⁾ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/438 af 17. december 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF for så vidt angår depositarers forpligtelser (EUT L 78 af 24.3.2016, s. 11).

tilstrækkelig beskyttet, og at tredjeparten til stadighed overholder delegeringsaftalen og alle krav i direktiv 2009/65/EF og delegeret forordning (EU) 2016/438. Desuden bør depositaren og tredjeparten formelt aftale, om tredjeparten må videredelegere opbevaringsfunktionerne yderligere. I så fald bør aftalen mellem den delegerende tredjepart og den tredjepart, til hvem opbevaringsfunktioner er yderligere videredelegeret, være underlagt de samme rettigheder og forpligtelser som dem, der er fastlagt mellem depositaren og den delegerende tredjepart.

- (6) For at gøre det muligt for depositaren at varetage sine funktioner er det nødvendigt at styrke depositarernes tilsyn med tredjeparter, uanset om de er hjemmehørende inden eller uden for EU. Det bør kræves, at depositarer kontrollerer, om UCITS'ers finansielle instrumenter er korrekt registreret i disse tredjeparters regnskaber. De registre, der føres af tredjeparter, bør være tilstrækkeligt nøjagtige, således at arten og placeringen af aktivet, og hvem der har ejendomsret til det, kan fastslås. For at fremme en effektiv udførelse af depositarernes opgaver bør tredjeparter forsyne dem med en oversigt, når der sker en ændring, som berører de aktiver, der opbevares i depot for depositarers UCITS-kunder.
- (7) For at forbedre klarheden og retssikkerheden i delegeret forordning (EU) 2016/438 er det nødvendigt at ændre visse interne henvisninger, der ikke er korrekte. Delegeret forordning (EU) 2016/438 bør derfor ændres.
- (8) For at give depositarer tid til at tilpasse sig disse nye krav bør anvendelsesdatoen udskydes til atten måneder efter offentliggørelsen af denne forordning i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (9) Foranstaltningerne i denne forordning, er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed ⁽¹⁾.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra ekspertgruppen under Det Europæiske Værdipapirudvalg.
- (11) Delegeret forordning (EU) 2016/438 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I delegeret forordning (EU) 2016/438 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) der så hyppigt, som det er nødvendigt, foretages afstemninger mellem depositarens interne konti og registre og konti og registre hos en tredjepart, til hvem opbevaringsfunktioner er delegeret i henhold til artikel 22a i direktiv 2009/65/EF«.

ii) Som andet afsnit indsættes:

»For så vidt angår første afsnit, litra c), fastsættes hyppigheden af afstemningerne på grundlag af følgende:

a) UCITS'ens normale handelsaktivitet

b) enhver handel, der finder sted uden for den normale handelsaktivitet

c) enhver handel på vegne af enhver anden kunde, hvis aktiver opbevares af tredjeparten på den samme konto for finansielle instrumenter som UCITS'ens aktiver.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Hvis depositaren har delegeret sine opbevaringsfunktioner vedrørende aktiver, der opbevares i depot, til en tredjepart i henhold til artikel 22a i direktiv 2009/65/EF, er denne fortsat underlagt kravene i stk. 1, litra a)-e). Depositaren skal også sikre, at tredjeparten opfylder kravene i stk. 1, litra b)-g).«

⁽¹⁾ Udtalelse fra ESMA af 20.7.2017, ESMA34-45-277.

2) I artikel 15 indsættes følgende som stk. 2a:

»2a. En aftale, hvorved depositaren udpeger en tredjepart til at opbevare aktiver tilhørende denne depositars UCITS-kunder i depot, skal mindst indeholde følgende bestemmelser:

- a) en garanti for depositarens ret til oplysninger, inspektion og adgang til relevante registre og konti for finansielle instrumenter hos den tredjepart, som opbevarer aktiver i depot, for at gøre det muligt for depositaren at opfylde sine overvågnings- og due diligence-forpligtelser og navnlig sætte depositaren i stand til at:
 - i) identificere alle enheder i opbevaringskæden
 - ii) kontrollere, at mængden af identificerede finansielle instrumenter, der er registreret på kontiene for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskaber i UCITS'ens navn eller i navn af det administrationselskab, der handler på UCITS'ens vegne, svarer til den mængde identificerede finansielle instrumenter, der opbevares i depot af tredjemand for denne UCITS som registreret på den konto for finansielle instrumenter, som er oprettet i tredjepartens regnskaber
 - iii) kontrollere, at mængden af identificerede finansielle instrumenter, der er registreret og opbevares på en konto for finansielle instrumenter, der er oprettet i udstederens værdipapircentral eller hos dennes agent i tredjepartens navn på vegne af depositarens kunder, svarer til den mængde identificerede finansielle instrumenter, der er registreret på de konti for finansielle instrumenter, som er oprettet i depositarens regnskaber i navn af hver af dennes UCITS-kunder eller i navn af det administrationsselskab, der handler på UCITS'ens vegne
- b) oplysninger om tilsvarende rettigheder og forpligtelser aftalt mellem tredjeparten og en anden tredjepart i tilfælde af yderligere videregående af opbevaringsfunktioner.«

3) Artikel 16, stk. 1, affattes således:

»1. Hvis opbevaringsfunktionerne helt eller delvis er delegeret til en tredjepart, skal depositaren sikre, at den tredjepart, til hvem opbevaringsfunktionerne er delegeret i henhold til artikel 22a i direktiv 2009/65/EF, handler i overensstemmelse med forpligtelsen til adskillelse fastsat i artikel 22a, stk. 3, litra c), i nævnte direktiv, ved at sikre og kontrollere, at tredjeparten:

- a) korrekt registrerer alle identificerede finansielle instrumenter på kontoen for finansielle instrumenter, som er oprettet i tredjepartens regnskaber, med henblik på at opbevare finansielle instrumenter for depositarens kunder, hvilket udelukker depositarens og tredjepartens egne finansielle instrumenter og finansielle instrumenter, der tilhører tredjepartens andre kunder, for at gøre det muligt for depositaren at sammenholde mængden af identificerede finansielle instrumenter registreret på de konti, der er oprettet i depositarens regnskaber i navn af hver af dennes UCITS-kunder eller i navn af det administrationsselskab, der handler på UCITS'ens vegne
- b) fører alle registre og regnskaber for finansielle instrumenter, der er nødvendige for at sætte depositaren i stand til når som helst og uden forsinkelse at skelne mellem depositarens kunders aktiver og tredjepartens egne aktiver, aktiver tilhørende tredjepartens andre kunder, og aktiver, som depositaren besidder for egen regning
- c) fører registre og regnskaber for finansielle værdipapirer på en måde, som sikrer deres nøjagtighed og navnlig deres overensstemmelse med de aktiver, der opbevares for depositarens UCITS-kunder, og på grundlag af hvilke depositaren til enhver tid nøjagtigt kan fastslå arten og placeringen af disse aktiver, og hvem der har ejendomsret til dem
- d) regelmæssigt, og hver gang der sker en ændring i omstændighederne, forsyner depositaren med en oversigt over de aktiver, der tilhører depositarens UCITS-kunder
- e) så ofte, som det er nødvendigt, foretager afstemning mellem depositarens konti for finansielle instrumenter og interne registre og konti for finansielle instrumenter og interne registre hos den tredjepart, til hvem depositaren har delegeret opbevaringsfunktioner i henhold til artikel 22a, stk. 3, litra c), i direktiv 2009/65/EF.

Hypigheden af afstemningen fastsættes i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1

- f) indfører passende organisatoriske ordninger for mest muligt at begrænse risikoen for tab eller forringelse af de finansielle instrumenter eller af rettigheder, der er knyttet til disse finansielle instrumenter, som følge af misbrug af de finansielle instrumenter, svig, dårlig administration, utilstrækkelig registrering eller forsømmelighed
- g) har UCITS'ens kontanter på en konto eller på konti i en centralbank i et tredjeland eller et kreditinstitut, der er godkendt i et tredjeland, på betingelse af at de tilsyns- og reguleringsmæssige krav, der gælder for kreditinstitutter i det pågældende tredjeland, af den kompetente myndighed i UCITS'ens hjemland anses for som minimum at svare til dem, der gælder i Unionen, jf. artikel 22, stk. 4, litra c), i direktiv 2009/65/EF.«

- 4) I artikel 17 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 2, litra a), affattes således:
 - »a) indhenter juridisk rådgivning fra en uafhængig fysisk eller juridisk person, der bekræfter, at det i den gældende insolvenslovgivning anerkendes, at aktiver tilhørende depositarens kunder holdes adskilt fra tredjepartens egne aktiver, fra tredjepartens øvrige kunders aktiver, og fra aktiver, som tredjeparten besidder for depositarens egen regning, og at aktiverne tilhørende depositarens UCITS-kunder ikke indgår i tredjepartens bo i tilfælde af insolvens og ikke kan udloddes til eller realiseres til fordel for den tredjeparts kreditorer, til hvem opbevaringsfunktioner er delegeret i henhold til artikel 22a i direktiv 2009/65/EF.«
 - b) I stk. 2 udgår litra d) og e).
 - c) Stk. 3 udgår.
- 5) Artikel 22, stk. 3, affattes således:
- »3. Administrationsselskabet eller investeringsselskabet skal over for den kompetente myndighed i UCITS'ens hjemland dokumentere, at det er tilfreds med udpegelsen af depositaren, og at udpegelsen udelukkende er i UCITS'ens og UCITS-investorenes interesse. Administrationsselskabet eller investeringsselskabet skal stille den i stk. 2 omhandlede dokumentation til rådighed for den kompetente myndighed i UCITS'ens hjemland.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/1620**af 13. juli 2018****om ændring af delegeret forordning (EU) 2015/61 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 460, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 ⁽²⁾ bør ændres for at bringe den i tættere overensstemmelse med internationale standarder og fremme en mere effektiv likviditetsstyring hos kreditinstitutterne.
- (2) Med henblik på at tage passende hensyn til de aktiviteter, der udføres af kreditinstitutter, som er aktive uden for Unionen, bør der navnlig undtages fra ethvert minimumskrav til emissionsstørrelse for likvide aktiver, som besiddes af et datterselskab i et tredjeland, således at sådanne aktiver kan medtages i forbindelse med konsolidering I modsat fald kan moderinstituttet komme til at mangle likvide aktiver på koncernniveau, eftersom det likviditetskrav, et datterselskab i et tredjeland afstedkommer, ville indgå i det konsoliderede likviditetskrav, mens de aktiver, datterselskabet besidder til opfyldelse af likviditetskravet i det pågældende tredjeland, ikke ville indgå i det konsoliderede likviditetskrav. Imidlertid bør et tredjelandsdatterselskabs aktiver kun medtages i et omfang svarende til værdien af de stressede udgående nettopengestrømme, som det pågældende datterselskab afstedkommer, og som er i samme valuta som den valuta, aktiverne er denomineret i. Som for alle andre tredjelandsaktiver bør aktiverne endvidere kun medtages, hvis de anerkendes som likvide aktiver i henhold til den nationale lovgivning i det pågældende tredjeland.
- (3) Det anerkendes, at centralbanker kan stille likviditet til rådighed i deres egen valuta, og at centralbankers kreditvurdering er mindre relevant i likviditetsojemed end i solvensøjemed. Som følge heraf og med henblik på at tilpasse bestemmelserne i delegeret forordning (EU) 2015/61 til de internationale standarder samt for at skabe lige vilkår for internationalt aktive kreditinstitutter bør reserver, der besiddes af et tredjelandsdatterselskab eller en tredjelandsfilial til et EU-kreditinstitut i centralbanken i et tredjeland, som ikke er tildelt en kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 1 af et udpeget eksternt kreditvurderingsinstitut, kunne anerkendes som likvide aktiver på niveau 1, når visse betingelser er opfyldt. Nærmere bestemt bør sådanne reserver kunne anerkendes, hvis kreditinstituttet har tilladelse til til enhver tid at hæve dem i stressperioder, og betingelserne for hævnning af dem er fastsat i en aftale mellem tredjelandets tilsynsmyndighed og den centralbank, hvor reserverne opbevares, eller i tredjelandets relevante regler. Sådanne reserver bør dog kun kunne anerkendes som aktiver på niveau 1 til at dække udgående nettopengestrømme i samme valuta som den valuta, reserverne er denomineret i.
- (4) Der bør tages hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ⁽³⁾. Nævnte forordning indeholder kriterier til bestemmelse af, om en securitisering kan betegnes som en simpel, transparent og standardiseret securitisering (STS). Eftersom disse kriterier sikrer, at STS-securitiseringer er af høj kvalitet, bør de også anvendes til at bestemme, hvilke securitiseringer der skal regnes som likvide højkvalitetsaktiver i beregningen af likviditetsdækningskravet. Securitiseringer bør derfor anerkendes som aktiver på niveau 2B

⁽¹⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

i forbindelse med delegeret forordning (EU) 2015/61, hvis de — ud over de øvrige kriterier, der allerede er fastsat ved delegeret forordning (EU) 2015/61, og som specifikt vedrører deres likviditetskarakteristika — opfylder alle kravene i forordning (EU) 2017/2402.

- (5) Implementeringen af delegeret forordning (EU) 2015/61 forventes ikke at komme i vejen for en effektiv transmission af pengepolitikken til økonomien. Transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank kan forventes at blive fornyet i alvorlige stresssituationer. De kompetente myndigheder bør derfor have mulighed for at kunne indrømme undtagelse fra anvendelsen af afviklingsmekanismen til beregning af likviditetsbufferen for sikrede transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank, hvis transaktionerne involverer likvide højkvalitetsaktiver på mindst ét ben i hver transaktion, og de transaktionerne forfalder inden for de næste 30 kalenderdage. Før de kompetente myndigheder indrømmer undtagelsen, bør de være forpligtet til at rådføre sig med den centralbank, der er modpart i transaktionen, samt med ECB, hvis centralbanken er en centralbank i Eurosystemet. Derudover bør undtagelsen være betinget af passende garantier med det formål at forhindre muligheder for regularbitrage eller negative incitamenter for kreditinstitutter. Med henblik på i højere grad at afstemme EU-reglerne med den internationale standard, der er fastlagt af BCBS, bør sikkerhed stillet i derivattransaktioner fjernes fra afviklingsmekanismen.
- (6) Endvidere bør behandlingen af udgående og indgående pengestrømme for genkøbsaftaler (genkøbstransaktioner), omvendte genkøbsaftaler (omvendte genkøbstransaktioner) og transaktioner med swaps af sikkerhedsstillelse (sikrede swaptransaktioner) bringes helt i overensstemmelse med tilgangen i den internationale standard for likviditetsdækningsgraden som fastlagt af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS). Nærmere bestemt bør beregningen af udgående pengestrømme være direkte forbundet med den andel af transaktionen, der forlænges (svarende til det haircut på sikkerhedsstillelsen, der anvendes på kontantforpligtelsen, i overensstemmelse med overensstemmelse med BCBS-standard), frem for med likviditetsværdien af den underliggende sikkerhed.
- (7) I lyset af de forskellige fortolkninger, der er fremkommet, er det vigtigt at præcisere en række bestemmelser i delegeret forordning (EU) 2015/61, især med hensyn til opfyldelsen af likviditetsdækningskravet, muligheden for i bufferen at anerkende aktiver, som befinder sig i en pulje forvaltet af centralbanken, og som er tilgængelige til optagelse af finansiering inden for ikkebevilgede kreditrammer, og muligheden for at anerkende CIU'er og indskud og anden finansiering i samarbejdsnetværk og institutsikringsordninger, beregningen af supplerende udgående pengestrømme for andre produkter og tjenester, indrømmelsen af præferencebehandling for koncerninterne kredit- og likviditetsfaciliteter, behandlingen af korte positioner og medtagelsen af skyldige beløb fra værdipapirer, der forfalder inden for de næste 30 kalenderdage.
- (8) Delegeret forordning (EU) 2015/61 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I delegeret forordning (EU) 2015/61 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 3, litra a), affattes således:

- »a) tredjelandsaktiver, der besiddes af et datterselskab i et tredjeland, kan medtages som likvide aktiver i forbindelse med konsolidering, hvis de anerkendes som likvide aktiver i henhold til den nationale lovgivning i det tredjeland, der fastsætter likviditetsdækningskravet, og de opfylder et af følgende krav:
 - i) Aktiverne opfylder alle kravene i denne forordnings afsnit II.
 - ii) Aktiverne opfylder ikke det specifikke krav i denne forordnings afsnit II hvad angår emissionsstørrelsen, men opfylder alle de øvrige krav.

De aktiver, der kan medtages i medfør af nr. ii), må kun medtages i et omfang svarende til værdien af de stressede udgående nettopengestrømme, som det pågældende datterselskab afstedkommer, og som er i samme valuta som den valuta, aktiverne er denomineret i.

2) Artikel 3 ændres således:

a) Nr. 8) og 9) udgår.

b) Nr. 11) affattes således:

- »11. »stress«: en pludselig opstået eller alvorlig forringelse af et kreditinstituts solvens eller likviditet som følge af ændrede markedsforhold eller idiosynkratiske faktorer, der medfører en væsentlig risiko for, at kreditinstituttet ikke kan opfylde sine forpligtelser i takt med, at de forfalder, inden for de næste 30 kalenderdage.»

3) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 5 affattes således:

»5. Kreditinstitutter beregner og overvåger deres likviditetsdækningsgrad i indberetningsvalutaen for alle poster, uanset deres faktiske valutadenominering.

Kreditinstitutter skal desuden særskilt beregne og overvåge deres likviditetsdækningsgrad for visse poster som følger:

- a) for poster, der er underlagt separat indberetning i en anden valuta end indberetningsvalutaen i overensstemmelse med artikel 415, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, skal kreditinstitutter særskilt beregne og overvåge deres likviditetsdækningsgrad i den pågældende anden valuta
- b) for poster denomineret i indberetningsvalutaen, hvis de samlede forpligtelser denomineret i andre valutaer end indberetningsvalutaen udgør 5 % eller derover af kreditinstituttets samlede forpligtelser, med fradrag af lovpligtig kapital og ikkebalanceførte poster, skal kreditinstitutter særskilt beregne og overvåge deres likviditetsdækningsgrad i indberetningsvalutaen.

Kreditinstitutter indberetter likviditetsdækningsgraden til deres kompetente myndighed i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.«

b) Som stk. 6 tilføjes:

»6. Kreditinstitutter må ikke dobbelttælle likvide aktiver, indgående pengestrømme eller udgående pengestrømme.«

4) Artikel 7 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Aktiverne skal være en ubehæftet ejendom, rettighed, ret eller interesse, som besiddes af kreditinstituttet eller indgår i en pulje som omhandlet i litra a). I denne henseende anses et aktiv for at være ubehæftet, hvis det ikke er underlagt juridiske, kontraktmæssige, reguleringsmæssige eller andre begrænsninger, der forhindrer kreditinstituttet i at realisere, sælge, overføre, overdrage eller generelt afhænde aktivet ved direkte salg eller en genkøbsaftale inden for de næste 30 kalenderdage. Følgende aktiver anses for at være ubehæftede:

- a) aktiver i en pulje, som er umiddelbart tilgængelige som sikkerhedsstillelse ved optagelse af yderligere finansiering inden for bevilgede, men endnu ikke finansierede kreditrammer, som er tilgængelige for kreditinstituttet, eller, hvis puljen forvaltes af en centralbank, inden for ikkebevilgede, men endnu ikke finansierede kreditrammer, som er tilgængelige for kreditinstituttet. Dette litra omfatter aktiver, som kreditinstituttet har placeret hos det centrale institut i et samarbejdsnetværk eller en institutsikringsordning. Kreditinstitutter skal antage, at aktiverne i puljen er behæftede i stigende likviditetsorden på grundlag af likviditetsklassifikationen i kapitel 2, begyndende med aktiver, som ikke er anerkendt til at indgå i likviditetsbufferen
- b) aktiver, som kreditinstituttet har modtaget som sikkerhed til begrænsning af kreditrisici i omvendte genkøbs- eller værdipapirfinansieringstransaktioner, og som kreditinstituttet kan afhænde.«

b) Stk. 4 ændres således:

i) Litra a) affattes således:

»a) et andet kreditinstitut, medmindre en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

i) udstederen er en offentlig enhed, jf. artikel 10, stk. 1, litra c), eller artikel 11, stk. 1, litra a) eller b)

ii) aktivet er en dækket obligation, jf. artikel 10, stk. 1, litra f), eller artikel 11, stk. 1, litra c) eller d), eller artikel 12, stk. 1, litra e)

iii) aktivet tilhører den i artikel 10, stk. 1, litra e), beskrevne kategori«.

ii) Litra g) affattes således:

»g) en anden enhed, der udøver en eller flere af de i bilag I til direktiv 2013/36/EU nævnte aktiviteter som hovedaktivitet. For så vidt angår denne artikel anses SSPE'er ikke for at være omfattet af dette litra.«

c) I stk. 7 indsættes som litra aa):

»aa) eksponeringer mod centralregeringer, jf. artikel 10, stk. 1, litra d)«.

5) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1, andet afsnit, litra a), nr. ii), affattes således:

»ii) eksponeringer mod centralbanker, jf. artikel 10, stk. 1, litra b) og d)«.

b) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) indføre interne systemer og kontroller, der skal give likviditetsstyringsfunktionen effektiv operationel kontrol til til enhver tid inden for stressperioden på 30 kalenderdage at omsætte beholdningen af likvide aktiver til penge og tilgå eventualmidlerne, uden at dette er i direkte strid med eksisterende forretnings- eller risikostyringsstrategier. Navnlig må et aktiv ikke indgå i likviditetsbufferen, såfremt det, hvis aktivet omsættes til penge uden at blive erstattet i stressperioden på 30 kalenderdage, fjerner en sikring, der ville skabe en åben risikoposition, som overstiger kreditinstituttets interne grænser«.

6) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), nr. iii), affattes således:

»iii) et kreditinstituts reserver i en centralbank, jf. nr. i) og ii), forudsat at kreditinstituttet har tilladelse til til enhver tid at hæve sådanne reserver i stressperioder, og at betingelserne for en sådan hævning er fastsat i en aftale mellem kreditinstituttets kompetente myndighed og den centralbank, hvor reserverne opbevares, eller i tredjelandets relevante regler.

Med henblik på dette nummer gælder følgende:

- hvis reserverne besiddes af et kreditinstitut, der er datterselskab, skal betingelserne for hævningen være fastsat i en aftale mellem medlemsstatens eller tredjelandets kompetente myndighed datterkreditinstituttet og den centralbank, hvor reserverne opbevares, eller i tredjelandets relevante regler, alt efter hvad der er relevant
- hvis reserverne besiddes af en filial, skal betingelserne for hævningen være fastsat i en aftale mellem den kompetente myndighed i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor filialen er beliggende, og den centralbank, hvor reserverne opbevares, eller i tredjelandets relevante regler, alt efter hvad der er relevant«.

b) Stk. 1, litra d), affattes således:

»d) følgende aktiver:

- i) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af centralregeringen eller centralbanken i et tredjeland, som ikke er blevet tildelt en kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 1 af et udpeget ECAI i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- ii) et kreditinstituts reserver i en centralbank, jf. nr. i), forudsat at kreditinstituttet har tilladelse til til enhver tid at hæve reserverne i stressperioder, og forudsat at betingelserne for en sådan hævning er fastsat enten i en aftale mellem det pågældende tredjelandets kompetente myndigheder og den centralbank, hvor reserverne opbevares, eller i tredjelandets relevante regler.

Med henblik på nr. ii) gælder følgende:

- hvis reserverne besiddes af et kreditinstitut, der er datterselskab, skal betingelserne for hævningen være fastsat enten i en aftale mellem tredjelandets kompetente myndighed for datterkreditinstituttet og den centralbank, hvor reserverne opbevares, eller i tredjelandets relevante regler, alt efter hvad der er relevant
- hvis reserverne besiddes af en filial, skal betingelserne for hævningen være fastsat enten i en aftale mellem den kompetente myndighed i det tredjeland, hvor filialen er beliggende, og den centralbank, hvor reserverne opbevares, eller i tredjelandets relevante regler.

Den samlede værdi af alle aktiver henhørende under første afsnit, nr. i) og ii), som er denomineret i en bestemt valuta, og som kreditinstituttet kan medtage som aktiver på niveau 1, må ikke overstige kreditinstituttets stressede udgående nettopengestrømme i samme valuta.

Hvis nogle eller alle aktiver henhørende under første afsnit, nr. i) og ii), er denomineret i en valuta, som ikke er det pågældende tredjelands nationale valuta, må kreditinstituttet desuden kun medtage de pågældende aktiver som aktiver på niveau 1 op til en værdi, der svarer til kreditinstituttets stressede udgående nettopengestrømme i den pågældende udenlandske valuta, der svarer til kreditinstituttets aktiviteter i den jurisdiktion, hvor likviditetsrisikoen tages.«

c) Stk. 1, litra f), nr. ii), affattes således:

»ii) eksponeringerne mod institutterne i sikkerhedspuljen opfylder betingelserne i artikel 129, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller, hvis den kompetente myndighed har indrømmet den delvise undtagelse i artikel 129, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013, betingelserne i nævnte afsnit.«

d) Stk. 2 affattes således:

»2. Markedsværdien af dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. stk. 1, litra f), er underlagt et haircut på mindst 7 %. Medmindre andet er angivet med hensyn til kapitalandele i CIU'er i artikel 15, stk. 2, litra b) og c), stilles der ikke krav om haircut på værdien af de resterende aktiver på niveau 1.«

7) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 1, litra c), nr. ii), affattes således:

»ii) eksponeringerne mod institutterne i sikkerhedspuljen opfylder betingelserne i artikel 129, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller, hvis den kompetente myndighed har indrømmet den delvise undtagelse i artikel 129, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013, betingelserne i nævnte afsnit.«

b) Stk. 1, litra d), nr. iv), affattes således:

»iv) eksponeringerne mod institutterne i sikkerhedspuljen opfylder betingelserne i artikel 129, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller, hvis den kompetente myndighed har indrømmet den delvise undtagelse i artikel 129, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013, betingelserne i nævnte afsnit.«

8) Artikel 13 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Eksponeringer i form af værdipapirer af asset-backed-typen, jf. artikel 12, stk. 1, litra a), anerkendes som securitiseringer på niveau 2B, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) det er tilladt at anvende betegnelsen »STS« eller »simpel, transparent og standardiseret« eller en betegnelse, som direkte eller indirekte henviser til disse begreber, for securitiseringen i overensstemmelse med Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2017/2402 (*), og betegnelsen anvendes på denne måde

b) kriterierne i denne artikels stk. 2 og stk. 10-13 er opfyldt.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).«

b) Stk. 2 ændres således:

i) Litra a) og b) affattes således:

a) »positionen er blevet tildelt en kreditvurdering på kreditkvalitetstrin 1 af et udpeget ECAI i overensstemmelse med artikel 264 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller det tilsvarende kreditkvalitetstrin i tilfælde af en kortsigtet kreditvurdering«

b) »positionen er i den mest privilegerede tranche eller de mest privilegerede trancher i securitiseringen og beholder dette højeste niveau i hele transaktionens levetid. En tranche anses med henblik derpå for at være mest privilegeret, hvis tranchen efter udstedelse af et påkrav og eventuelt en meddelelse om opsigelse ikke er underordnet andre trancher i samme securitiseringstransaktion eller -ordning med hensyn til at modtage betaling af renter og afdrag, uden at der tages hensyn til skyldige beløb i henhold til rente- eller valutaderivataftaler, gebyrer eller andre lignende betalinger i overensstemmelse med artikel 242, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013«

ii) Litra c)-f) og h)-k) udgår.

iii) I litra g) foretages følgende ændringer:

a) Hovedet affattes således:

»g) securitiseringspositionen understøttes af en pulje af underliggende eksponeringer, idet disse underliggende eksponeringer enten alle udelukkende tilhører én af følgende underkategorier eller består af en kombination af boliglån som omhandlet i nr. i) og boliglån som omhandlet i nr. ii):«

b) Nr. iv) affattes således:

»iv) billån og -leasing til låntagere eller leasingtagere etableret eller bosiddende i en medlemsstat. I denne forbindelse omfatter billån og -leasing låne- eller leasingaftaler til finansiering af motorkøretøjer eller påhængskøretøjer som defineret i artikel 3, nr. 11) og 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF (*), landbrugs- eller skovbrugstraktorer som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 (**), tohjulede motorcykler eller motordrevne tricykler som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 (***) eller bæltekøretøjer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2007/46/EF. Sådanne låne- eller leasingaftaler kan omfatte accessoriske forsikrings- og serviceprodukter eller reservedele til køretøjer og for leasingaftaler restværdien af leasede køretøjer. Alle lån og leasingaftaler i puljen sikres med et prioritetspant eller sikkerhed for køretøjet eller en passende garanti til fordel for SSPE'en som f.eks. en bestemmelse om overdragelse af ejendomsretten

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 af 5. februar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler (EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52).«

c) Stk. 3-9 udgår.

9) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 3, litra b), affattes således:

»b) hvis kreditinstituttet ikke er bekendt med de eksponeringer, der ligger til grund for CIU'en, skal det — med henblik på bestemmelsen af likviditetsniveauet for de underliggende aktiver og med henblik på tildelingen af det passende haircut til de pågældende aktiver — antage, at CIU'en investerer i likvide aktiver op til det højeste tilladte beløb i mandatet i samme stigende rækkefølge som den, likvide aktiver er klassificeret i i henhold til stk. 2, begyndende med de aktiver, der er anført i stk. 2, litra h), og stigende indtil den samlede maksimale investeringsgrænse er nået.«

b) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Rigtigheden af de beregninger, der er foretaget af depositaren eller CIU-administrationsselskabet ved bestemmelsen af markedsværdien og haircuts for aktier eller andele i CIU'er, skal bekræftes af en ekstern revisor mindst en gang om året.«

10) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Indskud og anden finansiering i samarbejdsnetværk og institutsikringsordninger

1. Hvis et kreditinstitut indgår i en institutsikringsordning af den i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede type, i et netværk, der ville være berettiget til undtagelsen i samme forordnings artikel 10, eller i et samarbejdsnetværk i en medlemsstat, kan kreditinstitutets anfordringsindskud i det centrale institut behandles som likvide aktiver, medmindre det centrale institut, der modtager indskuddene, behandler dem som transaktionsrelaterede indskud. Hvis indskuddene behandles som likvide aktiver, skal de behandles i overensstemmelse med en af følgende bestemmelser:

- a) hvis det centrale institut i overensstemmelse med den nationale lovgivning eller de juridisk bindende dokumenter, der finder anvendelse på ordningen eller netværket, er forpligtet til at besidde eller investere indskuddene i et bestemt niveau eller en bestemt kategori af likvide aktiver, skal indskuddene behandles som likvide aktiver på samme niveau eller i samme kategori i overensstemmelse med denne forordning
- b) hvis det centrale institut ikke er forpligtet til at besidde eller investere indskuddene i et bestemt niveau eller en bestemt kategori af likvide aktiver, skal indskuddene behandles som aktiver på niveau 2B i overensstemmelse med denne forordning, og det udestående beløb skal være underlagt et minimumshaircut på 25 %.

2. Hvis kreditinstitutet i henhold til en medlemsstats lovgivning eller de retligt bindende dokumenter, der finder anvendelse på et af de i stk. 1 beskrevne netværk eller ordninger, inden for 30 kalenderdage har adgang til uudnyttet likviditetsfinansiering fra det centrale institut eller fra et andet institut i samme netværk eller ordning, behandles denne finansiering som et aktiv på niveau 2B, i det omfang den ikke er sikret ved likvide aktiver og ikke behandles i overensstemmelse med artikel 34. Der anvendes et minimumshaircut på 25 % på likviditetsfinansieringens uudnyttede bevilgede hovedstol.«

11) Artikel 17 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Kravene i stk. 1 finder anvendelse efter justering for indvirkningen på beholdningen af likvide aktiver forårsaget af sikrede finansieringstransaktioner, sikrede udlånstransaktioner eller sikrede swap-transaktioner ved hjælp af likvide aktiver på mindst ét ben i transaktionen, hvis transaktionerne forfalder inden for 30 kalenderdage efter fradrag af et passende haircut, og forudsat at kreditinstitutet opfylder de operationelle krav i artikel 8.«

b) Som stk. 4 tilføjes:

»4. Den kompetente myndighed kan fra sag til sag helt eller delvist indrømme undtagelse fra anvendelsen af stk. 2 og 3 for en eller flere sikrede finansieringstransaktioner, sikrede udlånstransaktioner eller sikrede swaptransaktioner, som gennemføres ved hjælp af likvide aktiver på mindst ét ben i transaktionen, og som forfalder inden for 30 kalenderdage, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) modparten i transaktionen eller transaktionerne er ECB eller en medlemsstats centralbank
- b) der foreligger særlige omstændigheder, som udgør en systemisk risiko, der berører banksektoren i en eller flere medlemsstater
- c) den kompetente myndighed har rådført sig med den centralbank, der er modpart i transaktionen eller transaktionerne, samt med ECB, hvis centralbanken er en centralbank i Eurosystemet, før den indrømmer undtagelsen.«

c) Som stk. 5 tilføjes:

»5. Senest 19. november 2020 skal EBA aflægge rapport til Kommissionen om den tekniske egnethed af afviklingsmekanismen i stk. 2-4 og om sandsynligheden for, at den har en negativ virkning for i Unionen etablerede kreditinstitutters virksomhed og risikoprofil, for finansmarkedernes stabilitet og korrekte funktion, for økonomien eller for transmissionen af pengepolitikken til økonomien. Denne rapport skal indeholde en vurdering af muligheden for at ændre afviklingsmekanismen i stk. 2-4, og, hvis EBA finder, at afviklingsmekanismen enten ikke er teknisk egnet eller har en negativ virkning anbefaler af alternative løsninger samt evalueringer af deres virkninger.

Kommissionen skal tage hensyn til den i ovennævnte afsnit omhandlede EBA-rapport, når den udarbejder yderligere delegerede retsakter i medfør af beføjelsen i artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013.«

12) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

Netting af derivattransaktioner

1. Kreditinstitutter beregner de forventede ud- og indgående pengestrømme over en periode på 30 kalenderdage for kontrakter opført i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013 og for kreditderivater, netto pr. modpart, hvis der foreligger bilaterale nettingaftaler, som opfylder kravene i samme forordnings artikel 295.

2. Uanset stk. 1 skal kreditinstitutter beregne udgående og indgående pengestrømme fra derivattransaktioner i fremmed valuta, der indebærer en fuldstændig udveksling af hovedstole samtidigt (eller inden for samme dag), på nettobasis, selv hvis disse transaktioner ikke er omfattet af en bilateral nettingaftale.

3. For så vidt angår denne artikel anses nettogrundlaget for at være med fradrag af sikkerhed, der skal stilles eller modtages inden for de næste 30 kalenderdage. I tilfælde af sikkerhed, der skal modtages inden for de næste 30 kalenderdage, anses nettogrundlaget dog kun for at være med fradrag af sikkerhed, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) sikkerheden vil, når den er modtaget, blive anerkendt som et likvidt aktiv i henhold til afsnit II i denne forordning
- b) kreditinstituttet vil være lovligt berettiget til og operationelt i stand til at genanvende sikkerheden, når den er modtaget.«

13) Artikel 22 ændres således:

a) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:

- »a) det aktuelle udestående beløb for stabile detailindskud og andre detailindskud bestemt i overensstemmelse med artikel 24 og 25
- b) de aktuelle udestående beløb til dækning af andre forpligtelser, som forfalder, kan kræves udbetalt af de udstedende institutter eller finansieringsgiveren eller indeholder forventning fra finansieringsgiverens side om, at kreditinstituttet vil indfri forpligtelsen inden for de næste 30 kalenderdage, i overensstemmelse med artikel 27, 28 og 31a«.

b) Som stk. 3 tilføjes:

- »3. Beregningen af udgående pengestrømme i overensstemmelse med stk. 1 skal være underlagt enhver netting af indbyrdes afhængige indgående pengestrømme, der godkendes i henhold til artikel 26.«

14) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

»1. Kreditinstitutter vurderer regelmæssigt sandsynligheden for og den potentielle størrelse af udgående pengestrømme inden for 30 kalenderdage for så vidt angår produkter eller tjenester, der ikke falder ind under artikel 27-31a, og som de leverer eller er organiserende institut for, eller som potentielle købere ville anse for at være knyttet til dem. Disse produkter eller tjenester omfatter, men er ikke begrænset til:

- a) øvrige ikkebalanceførte forpligtelser og forpligtelser vedrørende eventalfinansiering, herunder til ikkebevilgede finansieringsfaciliteter
- b) uudnyttede lån og forskud til engrosmodparter
- c) bevilgede, men endnu ikke udnyttede realkreditlån
- d) kreditkort
- e) overtræk
- f) planlagte udgående pengestrømme i forbindelse med fornyelse af eksisterende detail- eller engroslån eller forlængelse af nye detail- eller engroslån
- g) derivatgæld, bortset fra kontrakter opført i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013 og kreditderivater
- h) produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering.«

15) Artikel 25, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) der er tale om et indskud på en ren internetkonto.«

16) I slutningen af artikel 26 tilføjes følgende stykke:

»De kompetente myndigheder skal meddele EBA, hvilke institutter der anvender netting af udgående pengestrømme med indbyrdes afhængige indgående pengestrømme i henhold til denne artikel. EBA kan anmode om støttedokumentation.«

17) Artikel 28 ændres således:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Kreditinstitutter ganger forpligtelser, der forfalder inden for 30 kalenderdage, og som hidrører fra sikrede udlånstransaktioner eller kapitalmarkedstransaktioner, som defineret i artikel 192, nr. 2) og 3), i forordning (EU) nr. 575/2013, med:

a) 0 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, hvis de ikke blev anvendt som sikkerhed for disse transaktioner, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 10 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 1 omhandlet i artikel 10, bortset fra dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra f)

b) 7 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, hvis de ikke blev anvendt som sikkerhed for disse transaktioner, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 10 ville kunne betragtes som likvide aktiver i den i artikel 10, stk. 1, litra f), omhandlede kategori

c) 15 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, hvis de ikke blev anvendt som sikkerhed for disse transaktioner, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 11 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 2A, jf. artikel 11

d) 25 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, hvis de ikke blev anvendt som sikkerhed for disse transaktioner, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 13 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 2B, jf. artikel 13, stk. 2, litra g), nr. i), ii) eller iv)

e) 30 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, hvis de ikke blev anvendt som sikkerhed for disse transaktioner, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 12 ville kunne betragtes som likvide aktiver på niveau 2B i den i artikel 12, stk. 1, litra e), omhandlede kategori

f) 35 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, hvis de ikke blev anvendt som sikkerhed for disse transaktioner, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 13 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 2B, jf. artikel 13, stk. 2, litra g), nr. iii) eller v)

g) 50 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, hvis de ikke blev anvendt som sikkerhed for disse transaktioner, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 12 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 2B, jf. artikel 12, stk. 1, litra b), c) eller f)

h) det i overensstemmelse med denne forordnings artikel 15, stk. 2 og 3, fastsatte procentvise minimumshaircut, hvis de er sikret ved kapitalandele i CIU'er, som, hvis de ikke blev anvendt som sikkerhed for disse transaktioner, i overensstemmelse med artikel 7 og 15 ville kunne betragtes som likvide aktiver på samme niveau som de underliggende likvide aktiver

i) 100 %, hvis de er sikret ved aktiver, der ikke falder ind under nogen af litraerne a)-h) i dette afsnit.

Uanset første afsnit gælder det, at hvis modparten i den sikrede udlåns- eller kapitalmarkedstransaktion er kreditinstituttets hjemlige centralbank, er den udgående pengestrømsats 0 %. I tilfælde hvor transaktionen foretages gennem en filial med centralbanken i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor filialen er beliggende anvendes der imidlertid kun en udgående pengestrømsats på 0 %, hvis filialen har samme adgang til centralbankens likviditet, herunder i stressperioder, som kreditinstitutter, der er etableret i den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland, har.

For sikrede udlåns- eller kapitalmarkedstransaktioner, der i henhold til første afsnit ville kræve en udgående pengestrømsats på over 25 %, er den udgående pengestrømsats 25 %, hvis modparten i transaktionen er en godkendt modpart, uanset første afsnit.

4. Sikrede swaptransaktioner, og andre transaktioner med en lignende form, som forfalder inden for de næste 30 kalenderdage, medfører en udgående pengestrøm, hvis det lånte aktiv er underlagt et lavere haircut i henhold til kapitel 2 end det udlånte aktiv. Den udgående pengestrøm beregnes ved at gange markedsværdien af det lånte aktiv med forskellen mellem den udgående pengestrømsats for det udlånte aktiv og den udgående pengestrømsats for det lånte aktiv bestemt i overensstemmelse med satserne i stk. 3. Med henblik på denne beregning anvendes et haircut på 100 % på aktiver, der ikke anerkendes som likvide aktiver.

Uanset første afsnit gælder det, at hvis modparten i den sikrede swaptransaktion eller anden transaktion med en lignende form er kreditinstituttets hjemlige centralbank, er den udgående pengestrømsats, der skal anvendes på markedsværdien af det lånte aktiv, 0 %. I tilfælde hvor transaktionen foretages gennem en filial med centralbanken i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor filialen er beliggende anvendes der imidlertid kun en udgående pengestrømsats på 0 %, hvis filialen har samme adgang til centralbankens likviditet, herunder i stressperioder, som kreditinstitutter, der er etableret i den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland, har.

For sikrede swaptransaktioner eller andre transaktioner med en lignende form, der i henhold til første afsnit ville kræve en udgående pengestrømsats på over 25 %, er den udgående pengestrømsats, der skal anvendes på markedsværdien af det lånte aktiv, 25 %, hvis modparten er en godkendt modpart.«

b) Følgende stk. 7, 8 og 9 tilføjes:

»7. Aktiver, der lånes uden sikkerhed, og som forfalder inden for de næste 30 kalenderdage, antages at blive afviklet fuldstændigt, hvilket medfører en udgående strøm af likvide aktiver på 100 %, medmindre kreditinstituttet ejer de lånte aktiver, og de lånte aktiver ikke udgør en del af kreditinstituttets likviditetsbuffer.

8. I denne artikel forstås ved »hjemlig centralbank«:

- a) enhver centralbank i Eurosystemet, hvis kreditinstituttets hjemland har indført euroen som valuta
- b) den nationale centralbank i kreditinstituttets hjemland, hvis medlemsstaten ikke har indført euroen som valuta
- c) centralbanken i det tredjeland, hvor kreditinstituttet er etableret.

9. I denne artikel forstås ved »godkendt modpart«:

- a) centralregeringen, en offentlig enhed, en regional eller lokal myndighed i kreditinstituttets hjemland
- b) centralregeringen, en offentlig enhed, en regional eller lokal myndighed i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor kreditinstituttet er etableret for de transaktioner, der gennemføres af det pågældende kreditinstitut
- c) en multilateral udviklingsbank.

Imidlertid regnes offentlige enheder og regionale og lokale myndigheder kun som godkendt modpart, hvis de er blevet tildelt en risikovægt på 20 % eller derunder i overensstemmelse med artikel 115 eller 116 i forordning (EU) nr. 575/2013, alt efter hvad der er relevant.«

18) Artikel 29, stk. 2, ændres således:

a) Litra a) affattes således:

»a) likviditetsstilleren og modtageren af likviditet vil have en lav likviditetsrisikoprofil efter anvendelsen af den i stk. 1 omhandlede lavere udgående pengestrømsats og anvendelsen af den i litra c) i samme stykke omhandlede indgående pengestrømsats«.

b) Litra c) affattes således:

»c) der tages tilstrækkeligt hensyn til likviditetsrisikoprofilen hos modtageren af likviditeten ved den likviditetsrisikoforvaltning, som likviditetsstilleren foretager.«

19) Artikel 30 ændres således:

a) Stk. 2-5 affattes således:

»2. Kreditinstituttet beregner og underretter den kompetente myndighed om supplerende udgående pengestrømme for alle indgåede kontrakter, hvis kontraktlige betingelser inden for 30 kalenderdage og efter en væsentlig forværring af kreditinstituttets kreditkvalitet fører til supplerende udgående pengestrømme eller yderligere behov for sikkerhedsstillelse. Kreditinstituttet underretter den kompetente myndighed om de pågældende udgående pengestrømme senest i forbindelse med indberetningen i overensstemmelse med artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013. Hvis den kompetente myndighed finder de pågældende udgående pengestrømme væsentlige i relation til kreditinstituttets potentielle udgående pengestrømme, skal den kræve, at kreditinstituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme for disse kontrakter, svarende til det yderligere behov for sikkerhedsstillelse eller udgående pengestrømme, der skyldes en væsentlig forværring af kreditinstituttets kreditkvalitet svarende til en nedsættelse af dets eksterne kreditvurdering med mindst tre trin. Kreditinstituttet anvender en udgående pengestrømssats på 100 % på denne yderligere sikkerhed eller disse supplerende udgående pengestrømme. Kreditinstituttet vurderer regelmæssigt omfanget af denne væsentlige forværring i relevant omfang i henhold til de kontrakter, det har indgået, og resultatet af denne vurdering meddeles den kompetente myndighed.

3. Kreditinstituttet tillægger en supplerende udgående pengestrøm svarende til det behov for sikkerhedsstillelse, der ville opstå som følge af virkningen af et negativt markedsscenario på kreditinstituttets derivattransaktioner, hvis disse var væsentlige. Denne beregning foretages i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/208 (*).

4. Ud- og indgående pengestrømme, som forventes inden for 30 kalenderdage fra kontrakter opført i bilag II i forordning (EU) nr. 575/2013 og fra kreditderivater, indregnes på nettobasis i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 21. I tilfælde af udgående nettopengestrømme skal kreditinstituttet gange resultatet med en udgående pengestrømssats på 100 %. Kreditinstitutter medtager ikke de likviditetskrav, som følger af anvendelsen af denne artikels stk. 1, 2 og 3, i denne beregning.

5. Hvis kreditinstituttet har en kort position, der er dækket af et usikret værdipapirlån, tillægger kreditinstituttet en supplerende udgående pengestrøm svarende til 100 % af markedsværdien af de værdipapirer eller andre aktiver, der shortsælges, medmindre det i henhold til de betingelser, på hvilke kreditinstituttet har lånt dem, kræves, at de først leveres tilbage efter 30 kalenderdage. Hvis den korte position er dækket af en sikret værdipapirfinansieringstransaktion, antager kreditinstituttet, at den korte position fastholdes i perioden på 30 kalenderdage og tillægges en udgående pengestrøm på 0 %.

(*) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/208 af 31. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende supplerende udgående pengestrømme svarende til det behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes virkningen af et negativt markedsscenario på kreditinstitutters derivattransaktioner (EUT L 33 af 8.2.2017, s. 14).«

b) Stk. 7 affattes således:

»7. Indskud modtaget som sikkerhed betragtes ikke som forpligtelser med henblik på artikel 24, 25, 27, 28 eller 31a, men er omfattet af bestemmelserne i denne artikels stk. 1-6, hvis det er relevant. Modtagne kontanter, hvis værdi overstiger værdien af kontanter modtaget som sikkerhed, behandles som indskud i henhold til artikel 24, 25, 27, 28 eller 31a.«

c) Stk. 11 udgår.

d) Stk. 12 affattes således:

»12. For så vidt angår mægler-tjenester tillægges transaktioner, hvor kreditinstituttet har dækket en kundes shortsalg gennem intern matchning med en anden kundes aktiver, og aktiverne ikke anerkendes som likvide aktiver, en udgående pengestrømssats på 50 % for eventualforpligtelsen.«

20) Artikel 31 ændres således:

a) Stk. 6 affattes således:

»6. Den uudnyttede bevilgede værdi af en likviditetsfacilitet, der er blevet ydet til en SSPE med henblik på at gøre det muligt for den pågældende SSPE at købe andre aktiver end værdipapirer af kunder, som ikke er finansielle kunder, ganges med 10 %, i det omfang den overstiger værdien af aktiver, der aktuelt er købt af kunder, og hvis det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kontraktligt er begrænset til værdien af aktuelt købte aktiver.«

b) Stk. 9, andet afsnit, affattes således:

»Hvis disse støttelån ydes som overgangslån via et andet kreditinstitut, der fungerer som mellemed, kan det kreditinstitut, der fungerer som mellemed, anvende symmetriske ind- og udgående pengestrømme uanset artikel 32, stk. 3, litra g). Disse ind- og udgående pengestrømme beregnes ved på den uudnyttede bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet, der er modtaget og ydet, at anvende den sats, der er gældende for faciliteten i henhold til første afsnit i dette stykke, under overholdelse af de betingelser og krav, der i øvrigt gælder herfor i medfør af dette stykke.«

c) Stk. 10 udgår.

21) Følgende indsættes som artikel 31a:

»Artikel 31a

Udgående pengestrømme fra forpligtelser, der ikke er omfattet af andre bestemmelser i dette kapitel

1. Kreditinstitutter ganger alle forpligtelser, der forfalder inden for 30 kalenderdage, bortset fra de i artikel 24-31 omhandlede, med en udgående pengestrømssats på 100 %.

2. Hvis summen af alle kontraktlige forpligtelser over for ikkefinansielle kunder til at yde finansiering inden for 30 kalenderdage, bortset fra forpligtelser som omhandlet i artikel 24-31, overstiger værdien af de indgående pengestrømme fra de pågældende ikkefinansielle kunder, beregnet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 3, litra a), anvendes en udgående pengestrømssats på 100 % på forskellen. For så vidt angår dette stykke omfatter ikkefinansielle kunder bl.a. fysiske personer, SMV'er, selskaber, stater, multilaterale udviklingsbanker og offentlige enheder, og omfatter ikke finansielle kunder og centralbanker.«

22) Artikel 32 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Kreditinstitutter skal anvende indgående pengestrømssats på 100 % på indgående pengestrømme omhandlet i stk. 1, herunder især følgende indgående pengestrømme:

a) skyldige beløb fra centralbanker og finansielle kunder med en restløbetid på højst 30 kalenderdage

b) skyldige beløb fra handelsfinansieringstransaktioner som omhandlet i artikel 162, stk. 3, andet afsnit, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 med en restløbetid på højst 30 kalenderdage

c) skyldige beløb fra værdipapirer, der forfalder inden for 30 kalenderdage

d) skyldige beløb fra positioner i hovedindeks for aktieinstrumenter, forudsat at der ikke sker nogen dobbelttælling med likvide aktiver. Disse beløb omfatter beløb, som i henhold til en kontrakt forfalder inden for 30 kalenderdage, såsom kontant udbytte fra de pågældende hovedindeks og skyldige beløb fra de pågældende aktieinstrumenter, som er solgt, men endnu ikke afviklet, hvis de ikke medtages som likvide aktiver i overensstemmelse med afsnit II.

3. Uanset stk. 2 skal de indgående pengestrømme i dette stykke opfylde følgende krav:

a) skyldige beløb fra ikkefinansielle kunder med en restløbetid på højst 30 kalenderdage, bortset fra skyldige beløb fra disse fra handelsfinansieringstransaktioner eller værdipapirer, som forfalder, nedsættes med henblik på betaling af hovedstol med 50 % af deres værdi. For så vidt angår dette litra forstås begrebet »ikkefinansielle kunder« på samme måde som i artikel 31a, stk. 2. Kreditinstitutter, der fungerer som mellemed, og som har modtaget en forpligtelse, jf. artikel 31, stk. 9, andet afsnit, fra et kreditinstitut, der er oprettet og støttes af mindst én medlemsstats centralregering eller regionale myndighed, med henblik på udbetaling af et støttelån til en endelig modtager, eller som har modtaget en tilsvarende forpligtelse fra en multilateral udviklingsbank eller en offentlig enhed, kan dog indregne en indgående pengestrøm op til værdien af den udgående pengestrøm, som de anvender på den tilsvarende forpligtelse til at yde støttelåne

- b) skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner, som defineret i artikel 192, nr. 2) og 3), i forordning (EU) nr. 575/2013, med en restløbetid på højst 30 kalenderdage ganges med:
- i) 0 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, uanset om de også anvendes i en anden transaktion, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 10 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 1, jf. artikel 10, bortset fra dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. artikel 10, stk. 1, litra f)
 - ii) 7 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, uanset om de også anvendes i en anden transaktion, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 10 ville kunne betragtes som likvide aktiver i den i artikel 10, stk. 1, litra f), omhandlede kategori
 - iii) 15 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, uanset om de også anvendes i en anden transaktion, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 11 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 2A, jf. artikel 11
 - iv) 25 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, uanset om de også anvendes i en anden transaktion, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 13 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 2B, jf. artikel 13, stk. 2, litra g), nr. i), ii) eller iv)
 - v) 30 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, uanset om de også anvendes i en anden transaktion, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 12 ville kunne betragtes som likvide aktiver i kategorien aktiver på niveau 2B, jf. artikel 12, stk. 1, litra e)
 - vi) 35 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, uanset om de også anvendes i en anden transaktion, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 13 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 2B, jf. artikel 13, stk. 2, litra g), nr. iii) eller v)
 - vii) 50 %, hvis de er sikret ved aktiver, som, uanset om de også anvendes i en anden transaktion, i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 7 og 12 ville kunne betragtes som likvide aktiver i en af kategorierne af aktiver på niveau 2B, jf. artikel 12, stk. 1, litra b), c) eller f)
 - viii) det i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 15, stk. 2 og 3, fastsatte procentvise minimumshaircut, hvis de er sikret ved aktiver, som, uanset om de også anvendes i en anden transaktion, i overensstemmelse med artikel 7 og 15 ville kunne betragtes som kapitalandele i CIU'er på samme niveau som de underliggende likvide aktiver
 - ix) 100 %, hvis de er sikret ved aktiver, der ikke falder ind under nogen af numrene i)-viii) i dette litra.
- Indgående pengestrømme medtages dog ikke, hvis kreditinstituttet anvender sikkerhedsstillelsen til at dække en kort position i overensstemmelse med artikel 30, stk. 5, andet punktum
- c) skyldige beløb fra kontraktlige margenlån, der forfalder inden for de næste 30 kalenderdage, ydet med sikkerhed i ikkelikvide aktiver, kan tillægges en indgående pengestrømssats på 50 %. De pågældende indgående pengestrømme må kun indregnes, hvis kreditinstituttet ikke anvender den oprindeligt stillede sikkerhed for lånene til at dække korte positioner
- d) skyldige beløb, som det kreditinstitut, der skylder beløbene, behandler i overensstemmelse med artikel 27, med undtagelse af indskud i det centrale institut som omhandlet i artikel 27, stk. 3, ganges med en tilsvarende symmetrisk indgående pengestrømssats. Hvis det ikke er muligt at fastslå den tilsvarende sats, anvendes en indgående pengestrømssats på 5 %
- e) sikrede swaptransaktioner, og andre transaktioner med en lignende form, som forfalder inden for 30 kalenderdage, medfører en indgående pengestrøm, hvis det udlånte aktiv er underlagt et lavere haircut i henhold til kapitel 2 end det lånte aktiv. Den indgående pengestrøm beregnes ved at gange markedsværdien af det udlånte aktiv med forskellen mellem den indgående pengestrømssats for det lånte aktiv og den indgående pengestrømssats for det udlånte aktiv i overensstemmelse med satsene i litra b). Med henblik på denne beregning anvendes et haircut på 100 % på aktiver, der ikke anerkendes som likvide aktiver.
- f) hvis den sikkerhed, der er opnået gennem omvendte genkøbsttransaktioner, værdipapirudlånstransaktioner, sikrede swaptransaktioner eller andre transaktioner med en lignende form, og som forfalder inden for 30 kalenderdage, anvendes til at dække korte positioner, som kan forlænges ud over 30 dage, antager kreditinstituttet, at de pågældende omvendte genkøbsttransaktioner, værdipapirudlånstransaktioner, sikrede swaptransaktioner eller andre transaktioner med en lignende form, fornyes og ikke giver anledning til

indgående pengestrømme, som afspejler behov for fortsat at dække den korte position eller genkøbe de relevante værdipapirer. Korte positioner omfatter både tilfælde, hvor kreditinstituttet i en matched book shortsælger et værdipapir direkte som led i en transaktions- eller afdækningsstrategi, og tilfælde, hvor kreditinstituttet i en matched book har lånt et værdipapir i en bestemt periode og udlånt værdipapiret i en længere periode

- g) uudnyttede kredit- eller likviditetsfaciliteter, herunder uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter fra centralbanker, og andre modtagne forpligtelser, bortset fra de i artikel 31, stk. 9, andet afsnit, og artikel 34 omhandlede, indregnes ikke som en indgående pengestrøm
- h) skyldige beløb fra værdipapirer udstedt af kreditinstituttet selv eller af en SSPE, med hvem kreditinstituttet har snævre forbindelser, indregnes på nettobasis med en indgående pengestrømssats, der anvendes på grundlag af den indgående pengestrømssats, der finder anvendelse på de underliggende aktiver, jf. denne artikel
- i) lån uden fast kontraktlig udløbsdato indregnes med en indgående pengestrømssats på 20 %, under forudsætning af at kontrakten giver kreditinstituttet mulighed for at ophæve kontrakten eller kræve betaling inden 30 kalenderdage.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Ud- og indgående pengestrømme, som forventes inden for 30 kalenderdage fra kontrakter opført i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013 eller fra kreditderivater, indregnes på nettobasis i overensstemmelse med artikel 21 og ganges med en indgående pengestrømssats på 100 % i tilfælde af en indgående nettopengestrøm.«

23) Artikel 34, stk. 2, ændres således:

a) Litra a) affattes således:

»a) likviditetsstilleren og modtageren af likviditet vil have en lav likviditetsrisikoprofil efter anvendelsen af den i stk. 1 omhandlede højere indgående pengestrømssats og anvendelsen af den i litra c), i samme stykke omhandlede udgående pengestrømssats.«

b) Litra c) affattes således:

»c) der tages tilstrækkeligt hensyn til likviditetsrisikoprofilen hos modtageren af likviditeten ved den likviditetsrisikoforvaltning, som likviditetsstilleren foretager.«

24) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Punkt 3 affattes således:

»3. »Værdien af overskydende likvide aktiver«: Dette beløb består af følgende komponenter:

- a) det justerede beløb for aktiver på niveau 1 for så vidt angår ikke dækkede obligationer svarende til værdien efter haircuts af alle likvide aktiver på niveau 1, med fradrag af dækkede obligationer på niveau 1, som kreditinstituttet ville besidde efter afvikling af sikret finansiering, et sikret udlån eller en sikret swaptransaktion, der forfalder senest 30 kalenderdage efter beregningsdatoen, og hvor kreditinstituttet og modparten udveksler likvide aktiver på mindst ét ben i transaktionen
- b) det justerede beløb for dækkede obligationer på niveau 1 svarende til værdien efter haircuts af alle dækkede obligationer på niveau 1, som kreditinstituttet ville besidde efter afvikling af sikret finansiering, et sikret udlån eller en sikret swaptransaktion, der forfalder senest 30 kalenderdage efter beregningsdatoen, og hvor kreditinstituttet og modparten udveksler likvide aktiver på mindst ét ben i transaktionen
- c) det justerede beløb for aktiver på niveau 2A svarende til værdien efter haircuts af alle aktiver på niveau 2A, som kreditinstituttet ville besidde efter afvikling af sikret finansiering, et sikret udlån eller en sikret swaptransaktion, der forfalder senest 30 kalenderdage efter beregningsdatoen, og hvor kreditinstituttet og modparten udveksler likvide aktiver på mindst ét ben i transaktionen, og
- d) det justerede beløb for aktiver på niveau 2B svarende til værdien efter haircuts af alle aktiver på niveau 2B, som kreditinstituttet ville besidde efter afvikling af sikret finansiering, et sikret udlån eller en sikret swaptransaktion, der forfalder senest 30 kalenderdage efter beregningsdatoen, og hvor kreditinstituttet og modparten udveksler likvide aktiver på mindst ét ben i transaktionen.«

b) Punkt 5 udgår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra 30. april 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/1621**af 26. oktober 2018****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 for så vidt angår datoen for indlagring af skummetmælkspulver, der sælges ved licitation**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1240 af 18. maj 2016 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår offentlig intervention og støtte til privat oplagring ⁽²⁾, særlig artikel 28, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at kunne fastsætte de mængder skummetmælkspulver, der er omfattet af den licitationsprocedure, som blev indledt ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 ⁽³⁾, fastsættes der i nævnte forordnings artikel 1 en frist for, hvornår skummetmælkspulveret senest skal være indkommet til offentlig oplagring.
- (2) I betragtning af den nuværende situation på markedet for mælk og mejeriprodukter med hensyn til prisfremgang og den omfattende lagerbeholdning på interventionslagrene bør der åbnes for salg af en yderligere mængde skummetmælkspulver ved at ændre datoen for indlagring.
- (3) Gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 bør derfor ændres.
- (4) For at skummetmælkspulveret straks kan udbydes til salg, bør denne forordning træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 ændres »1. juli 2016« til »1. august 2016«.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. oktober 2018.

På Kommissionens vegne

For formanden

Phil HOGAN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 206 af 30.7.2016, s. 71.⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 af 25. november 2016 om indledning af en licitationsprocedure for salg af skummetmælkspulver (EUT L 321 af 29.11.2016, s. 45.)

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2018/1622

af 29. oktober 2018

om ikke at godkende visse aktivstoffer i biocidholdige produkter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 89, stk. 1, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag II til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2014 ⁽²⁾, som ændret ved delegeret forordning (EU) 2017/698 ⁽³⁾, indeholder en liste over kombinationer af aktivstof og produkttype, der var omfattet af undersøgelsesprogrammet for eksisterende aktivstoffer i biocidholdige produkter pr. 3. februar 2017.
- (2) For så vidt angår en række kombinationer af aktivstof og produkttype, der er opført på denne liste, har alle deltagere rettidigt trukket deres støtte tilbage.
- (3) For så vidt angår en række aktivstoffer, der er genereret in situ, er betegnelsen for de aktivstoffer og deres prækursorer, der støttes i undersøgelsesprogrammet, blevet yderligere præciseret. Dette har i visse tilfælde ført til en omdefinering af aktivstoffet i overensstemmelse med artikel 13 i delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014.
- (4) Der er offentliggjort en invitation til personer, der ønsker at støtte de kombinationer af aktivstof og produkttype, der er blevet omdefineret og på nuværende tidspunkt ikke støttes, herunder generering in situ af aktivstofferne for de produkttyper, der er opført i bilag II til delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014, til at overtage hvervet som deltager.
- (5) For nogle kombinationer af aktivstof og produkttype er der ikke blevet forelagt en anmeldelse, eller anmeldelsen er blevet forelagt og afvist, jf. artikel 17, stk. 4 eller 5, i delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014.
- (6) I overensstemmelse med artikel 20 i delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014 bør disse kombinationer af aktivstof og produkttype ikke godkendes til brug i biocidholdige produkter.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De i bilaget opførte aktivstoffer godkendes ikke for de i samme bilag angivne produkttyper

⁽¹⁾ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1062/2014 af 4. august 2014 om det arbejdsprogram for systematisk undersøgelse af alle eksisterende aktivstoffer i biocidholdige produkter, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 (EUT L 294 af 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/698 af 3. februar 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014 om det arbejdsprogram for systematisk undersøgelse af alle eksisterende aktivstoffer i biocidholdige produkter, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 for så vidt angår tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 103 af 19.4.2017, s. 1).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG

Kombinationer af aktivstof og produkttype, der ikke godkendes, inklusive alle nanomaterialeformer:

- generering in situ af aktivstofferne for de produkttyper, der er opført i bilag II til delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014, undtagen hvis aktivstoffet er genereret fra en prækursor/prækursorer, der er nævnt i rækken vedrørende de pågældende kombinationer af aktivstof og produkttype i tabellen i samme bilag
- de kombinationer af aktivstof og produkttype, der er opført i tabellen nedenfor, herunder eventuel generering in situ af disse stoffer ved anvendelse af en eventuel prækursor, der ikke er nævnt i bilag II til delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014:

Nummer i bilag II til delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014	Stof	Rapporterende medlemsstat	EF-nr.	CAS-nr.	Produkttype(r)
60	Citronsyre	BE	201-069-1	77-92-9	1
172	Cetylpyridiniumchlorid	UK	204-593-9	123-03-5	2
195	Natrium-2-biphenylat	ES	205-055-6	132-27-4	1, 2, 3
288	N-(dichlorfluormethylthio)-N', N'-dimethyl-N-phenylsulfamid (dichlofluamid)	UK	214-118-7	1085-98-9	7
365	Pyridin-2-thiol-1-oxid, natriumsalt (natriumpyrithion)	SE	223-296-5	3811-73-2	3
401	Sølv	SE	231-131-3	7440-22-4	9
405	Svovldioxid	DE	231-195-2	7446-09-5	4
424	Natriumbromid	NL	231-599-9	7647-15-6	2, 11, 12
458	Ammoniumsulfat	UK	231-984-1	7783-20-2	11, 12
1016	Sølvchlorid	SE	232-033-3	7783-90-6	10, 11
515	Ammoniumbromid	SE	235-183-8	12124-97-9	11, 12
526	Kalium-2-biphenylat	ES	237-243-9	13707-65-8	6, 9, 10, 13
529	Bromchlorid	NL	237-601-4	13863-41-7	11
541	Natrium- <i>p</i> -chlor- <i>m</i> -cresolat	FR	239-825-8	15733-22-9	1, 2, 3, 6, 9, 13
609	Blanding af <i>cis</i> - og <i>trans</i> - <i>p</i> -menthan-3,8-diol (citriodiol)	UK	Foreligger ikke	Foreligger ikke	19
620	Tetrakis(hydroxymethyl)phosphoniumsulfat (2:1) (THPS)	MT	259-709-0	55566-30-8	2
673	Didecyldimethylammoniumchlorid (DDAC (C ₈₋₁₀))	IT	270-331-5	68424-95-3	5
785	6-(Phthalimido)peroxyhexansyre (PAP)	IT	410-850-8	128275-31-0	3, 4

Nummer i bilag II til delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014	Stof	Rapporterende medlemsstat	EF-nr.	CAS-nr.	Produkttype(r)
792	Tetrachlordecaoxidcomplex (TCDO)	DE	420-970-2	92047-76-2	1
952	<i>Bacillus sphaericus</i> undtagen <i>sphaericus</i> 2362, stamme ABTS-1743	IT	Mikroorganisme	143447-72-7	18
955	<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> , serotype H14, undtagen stamme AM65-52 og undtagen stamme SA3A	IT	Mikroorganisme	Foreligger ikke	18
957	<i>Bacillus subtilis</i>	DE	Mikroorganisme	Foreligger ikke	3
939	Aktiv chlor: fremstillet in situ ved reaktion mellem hypochlorsyrling og natriumhypochlorit	SK	Blanding	Foreligger ikke	2, 3, 4, 5, 11, 12
824	Sølvzinkzeolit	SE	Foreligger ikke	130328-20-0	5
1013	Sølvkobberzeolit	SE	Foreligger ikke	130328-19-7	5
835	Esfenvalerat/(S)- α -cyan-3-phenoxybenzyl-(S)-2-(4-chlorphenyl)-3-methylbutyrat (esfenvalerat)	PT	Plantebeskyttelsesmiddel	66230-04-4	18

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2018/1623**af 29. oktober 2018****om myg, der er inficeret med Wolbachia på ikke-naturlig vis, og som anvendes til vektorbekæmpelsesformål, jf. artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 28. september 2017 anmodede Frankrig Kommissionen om at afgøre, hvorvidt bakterier af slægten Wolbachia (i det følgende benævnt »bakterierne«), præparater, der indeholder bakterierne, til podning på myg, og myg, der er inficeret med bakterierne på ikke-naturlig vis (i det følgende benævnt »ikke-naturligt inficerede myg«), og som anvendes til vektorbekæmpelsesformål, er biocidholdige produkter i den i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning eller behandlede artikler i den i samme forordnings artikel 3, stk. 1, litra l), omhandlede betydning eller ingen af delene.
- (2) Ifølge de oplysninger, som Frankrig har fremlagt, overføres disse intracellulære bakterier vertikalt, og de arves maternelt og forekommer naturligt i omkring 40 % af alle leddyr. Inficering af myg med bakterierne kan hos en række myg reducere evnen til at overføre visse patogene virus og parasitter ved at interferere med disse patogener i myggene og fremmer reproduktionen af inficerede hunmyg og spredningen af bakterierne i mygpopulationen. Da hunmyg inficeret med bakterien ydermere ikke er kompatible med lokale hunner, reducerer introduktionen af sådanne inficerede hanner i målpopulationen dens reproduktionspotentiale. Vektorbekæmpelseskampagner er derfor baseret på udsætning af ikke-naturligt inficerede myg i en population af myg for at styre populationsstørrelsen og/eller at reducere myggenes evne til at overføre visse patogener til mennesker.
- (3) Ifølge de oplysninger, som Frankrig har fremlagt, inficeres ikke alle myggearter eller individuelle myg inden for en art naturligt med de bakterier eller med en stamme af de bakterier, der kan udnyttes til vektorbekæmpelsesformål. Der skal derfor foretages inficering på ikke-naturlig vis under laboratorieforhold for at skabe ikke-naturligt inficerede myg med en egnet stamme af bakterierne. Dette kan opnås ved hjælp af forskellige inficeringsteknikker, herunder podning af bakterierne på voksne hunmyg eller på myggeægs cytoplasma.
- (4) Med henblik på bestemmelserne i artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) nr. 528/2012 er det derfor relevant at vurdere, dels hvilken status bakterierne og præparater, der indeholder bakterierne, til podning på myg har, dels hvilken status ikke-naturligt inficerede myg har, uanset den anvendte inficeringsteknik.
- (5) Bakterierne er mikroorganismer i den i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning.
- (6) Myg er skadegørere i den i artikel 3, stk. 1, litra g), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning, da deres tilstedeværelse kan være uønsket eller de kan være skadelige for mennesker eller dyr.
- (7) Bakterierne har en indirekte virkning på mygpopulationen, enten ved at styre dens størrelse eller ved at reducere evnen til at overføre bestemte patogener, og bør derfor betragtes som et aktivstof i den i artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning.
- (8) Produkttype 18, insekticider, acaricider og produkter til bekæmpelse af andre leddyr, som defineret i bilag V til forordning (EU) nr. 528/2012, omfatter produkter til bekæmpelse af leddyr på anden vis end ved afskrækkelse eller tiltrækning. Da bakterierne podes på myg i den hensigt at holde mygpopulationer under kontrol, falder anvendelsen heraf ind under beskrivelsen af produkttype 18.

⁽¹⁾ EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.

- (9) Bakterierne eller præparater, der indeholder bakterierne, holder myg under kontrol på anden vis end blot ved fysisk eller mekanisk påvirkning.
- (10) Med henblik på artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 528/2012 bør bakterierne eller præparater, der indeholder bakterierne, betragtes som hhv. et stof eller en blanding, der består af eller indeholder et aktivstof. Derfor er bakterierne eller præparater, der indeholder bakterierne, som de leveres til den bruger, der foretager podningen på myg, et biocidholdigt produkt i den i artikel 3, stk. 1, litra a), første led, i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning og omfattet af produkttype 18.
- (11) Ikke-naturligt inficerede myg er ikke mikroorganismer i den i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning.
- (12) Ikke-naturligt inficerede myg er ikke et stof eller en blanding i den i artikel 3, hhv. nr. 1) og 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁾ omhandlede betydning. De er derfor heller ikke hverken et stof eller en blanding med henblik på forordning (EU) nr. 528/2012, jf. artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i samme forordning.
- (13) Følgelig er ikke-naturligt inficerede myg ikke et aktivstof i den i artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning. Derfor kan ikke-naturligt inficerede myg ikke være et biocidholdigt produkt i den i samme forordnings artikel 3, stk. 1, litra a), første led, omhandlede betydning.
- (14) Ikke-naturligt inficerede myg er ikke artikler i den i artikel 3, nr. 3), i forordning (EF) nr. 1907/2006 omhandlede betydning. De betragtes derfor heller ikke som artikler med henblik på forordning (EU) nr. 528/2012, jf. artikel 3, stk. 2, litra c), i samme forordning. Følgelig kan ikke-naturligt inficerede myg ikke betragtes som behandlede artikler i den i artikel 3, nr. 1), litra l), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning.
- (15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bakterierne af slægten *Wolbachia* eller præparater, der indeholder disse bakterier, til podning af disse bakterier på myg med det formål at skabe ikke-naturligt inficerede myg til vektorbekæmpelsesformål, betragtes som et biocidholdigt produkt i den i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning.

Ikke-naturligt inficerede myg betragtes, uanset den anvendte inficeringssteknik, hverken som et biocidholdigt produkt eller en behandlet artikel i den i artikel 3, stk. 1, hhv. litra a) og l), i forordning (EU) nr. 528/2012 omhandlede betydning.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA